

Rødovre 6. januar 2021

Åbent brev til Eva Secher Mathiasen, formand Dansk Psykolog Forening

Jeg skriver til dig som bekymrede mor og borger i Danmark med dine mange udmeldinger som kan læse på de sociale medier, pressen og som for formand for psykolog forening, der i gentagne positive vendinger har appelleret til befolkningens samfundssind, om at gøre som regeringen anbefaler og tage det med oprejt pande. Det er næsten som af høre Mette Frederiksen for åbent skærm

Du har blandt andet udtalt i en pressemeddelelse og som repræsentant i Psykologforeningen d. 23 oktober 2020 udtalt dig følgende:

"Coronakrisen har med al tydelighed vist os, at folkesundhed i høj grad også er et spørgsmål om mental sundhed og trivsel. Coronakrisen er forbundet med sygdom, tab, sorg og ensomhed for mange. For andre handler det om at finde nye måder at være sammen på, at arbejde på eller indrette hverdagen på. Krisen rører ved mange essentielle ting for os som individer og som samfund og fællesskab. Man kan kalde coronakrisen en fremkaldervæske, der får det, der er vigtigt for os danskere, i livet, på jobbet og vores fællesskab til at stå tydeligere frem"

Eva Secher Mathiasen påpeger, at coronakrisen giver os en unik mulighed for at lære noget om os selv, og hvad der betyder noget for os.

Desuden udtaler du:

"Midt i alt det, der er så svært, utrygt og usikkert for mange, så har vi også fået en historisk chance for at lære af krisen og lade eftertiden lære af vores erfaringer. Det vil vi rigtig gerne bidrage til "

<https://www.dp.dk/pressemeddelelse-hvad-kan-vi-laere-om-mental-sundhed-af-coronakrisen/>

Jeg mangler i den grad at du som formand i stedet stopper op, mærker jordforbindelsen kommer ned af taburetten og i øjenhøjde med virkeligheden hvor resten af befolkningen befinder sig. Her vil du finde en voksende målgruppe hvad betydning af Lockdown har haft, helt ind i kernefamilien Danmark.

Det virker på mig som om du kun ser ned af en bestemt ensretning på en blind vej mens vi fyldes med et gigantisk frygtscenarier 24/7 via medierne og regeringen

Du synes måske slet ikke, at der er en grænse, hvor vi er nået til et punkt der siger nok er nok!

Noget som i øvrig er en del af det der arbejdes på når man sidder hos en psykolog, at man lytter og lærer klienten at sige til og fra.

Jeg appellerer derfor til refleksion hvad denne konsekvens med nedlukning, har haft betydet rent samfundsmæssigt.

Hvad siger andre psykologer, også dem i krogende der ikke tør stå frem og udfordrer deres formand!

Jeg oplever det som at være i eventyret: Kejserens nye klæder og tillader mig derfor at tage bladet fra munden.

Jeg er rystet at du som autoritet og frontfigur, ikke har fingeren mere på pulsen og ser alle de alarmklokker der sker i vores samfund der er så åbenlyse.

Du kan simpelthen ikke være det bekendt

Hvilke konsekvenser har det fået for alle borgerne, men ikke mindst for vores børn og unge som den mest udsatte og sårbare gruppe, med de voldsomme tiltag af restriktioner som følge af den diskutabile pandemi, som også har divergerende opfattelser i videnskabelige kredse, og som udsættes for massivt censur!

Jeg ser splittelse af hundeanstede autoritetstro mennesker der ikke tør at være ude fra flokken, men som retter sig ind i dette narrativ enten fordi de er bange for covid19 eller også er bange for at sige regeringen imod.

Bange for at miste deres arbejde. Folk der fyres i hobetal, mens firmaer går ned og hjem. Drømme der splinters i stumper og stykker.

Jeg ser vi tages som gidsler i dette magtspil med regeringens voldsomme traumatiserende overgreb på befolkningen, som du som formand i allerhøjeste grad har indflydelse på at præge i en sund eller usund retning.

Det som jeg mangler, er en mere professionel og objektiv indfaldsvinkel og ikke den meget ensretning som mere er et svigt af alle der rammes.

Man behøver ikke at have så mange kasketter, for at forstå og få øje på hvor dybdegående et psykologisk indgreb det er for borgere og ikke mindst børn og unge, hvad mundbind, afstand, restriktion på forsamling og konstant af spritte hænder gør. Alene det at børn fratages med samvær med andre, og er i konstant overvågning om de følger reglerne med de mange restriktioner med afstand, isolation, ikke mindst nærvær med deres familiemedlemmer (nu helt ned på max.5 mennesker).

Bedsteforældre der ikke længere må have tæt samvær med deres børnebørn, hvor der ovenikøbet opfordres til ikke at kysse og kramme.

Mange af os der selv engang var børn, ved hvor ufattelig en stor betydning det har været, med denne sund kontakt med bedsteforældre.

Små børn der er under udvikling, fratages læring at kunne aflæse andre menneskers mimik, ansigtsudtryk og kropssprog med mundbind.

Jeg vil her også nævne de børn og unge der er mere den sårbare gruppe, der enten har det svært med at være sammen med andre og som har brug for psykologiske redskaber i at blive trænet at socialiserer sig, får heller ikke denne mulighed.

Teenagere der ikke må være sammen med hinanden og leve deres ungdom ud, med den boblende glæde med bumser hormoner og venskaber der videreudvikler dem til en dag af blive voksne mennesker. De skal lige pludselig springe dette vigtige led over, som af skære et ben af og gøre dem voksne uden at de har fået redskaberne med sig.

For nyligt bestilte Sundhedsstyrelsen en video der blev produceret af en kendis ved navn Oscar Bjerrehuus der er ung og et forgangsbillede for mange unge, til at producere en video, der opfordrede til trusler om fysisk vold og legaliserer det som normalen at

udskamme andre unge til at gå direkte på andre personer, hvis de ikke fulgte sundhedsstyrelsens anbefalinger, som selvfølgelig bliver lagt ud i en "sjov sketch"

Er der blevet statistikker og tal på indlæggelser i psykiatriske afdelinger, medicinering og undersøgt selvmordsraten?

Jeg vil gerne slutte af med at henvise til en for nyligt artikel der netop tager emner op som jeg nævner i mit åbne brev til dig, med ønsket om at du som formand går i arbejdstøjet, og ikke går regeringens ærinde fordi din forening måske er underlagt regeringen og dertil statsmidler, men tager dig af al det som er din fornemmeste opgave at tage sig af alle de borgere, der har det skidt og bliver ødelagt som mennesker, og kunne få meget mere hjælp hvis du som formand tog din opgave alvorligt.

Ellers håber jeg at der kommer et opgør også inde fra dine egen rækker, med andre psykologer tør at stå frem.

Børnetelefonen kimes ned af angst og triste børn: - Det værste år nogensinde

<https://avisend danmark.dk/artikel/b%C3%B8rnetelefonen-kimes-ned-af-angst-og-triste-b%C3%B8rn-det-v%C3%A6rste-%C3%A5r-nogensinde?fbclid=IwAR1a2eCduE1RtFmrvNkb9SMKhdqLHJfZ0hVRPYBiF2THxETznAPr6WKmfGY>

Med Venlig Hilsen

Berith Zenia Fagergaard
Rødovre